
Skład Towarzystwa Naukowego Warszawskiego : Wspomnienia pośmiertne : Stanisław Dymowski (1936-1988)

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 51, 38-39

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Prace badawcze prowadził z zakresu morfologii eksperymentalnej, endokrynologii, embriologii opisowej i doświadczalnej, cytologii i histologii.

Kazimierz Sembrat był znakomitym uczonym, twórcą zoologii polskiej we Wrocławiu, wspaniałym nauczycielem i wychowawcą.

Zmarł 22 lipca 1988 r. we Wrocławiu.

STANISŁAW DYMOWSKI

(1936—1988)

Profesor dr hab. inż. Stanisław Dymowski urodził się 8 grudnia 1936 r. w Warszawie w rodzinie inteligentkiej o głębokich tradycjach patriotycznych. Wyższe studia ukończył na Wydziale Łączności Politechniki Warszawskiej w roku 1960. Doktoryzował się na tymże Wydziale w roku 1965, a następnie habilitował w 1972 r.

Pracę zawodową rozpoczął jeszcze będąc studentem w roku 1957 w Katedrze Telegrafii na Wydziale Łączności Politechniki Warszawskiej. Od roku 1961 pracował w Katedrze Podstaw Telekomunikacji tej Politechniki. W latach 1961—1963 związany był równocześnie z Katedrą Radiotechniki. W roku 1972 został powołany na stanowisko docenta, a od roku 1985 posiadał tytuł profesora nadzwyczajnego. W roku 1974 przeszedł do pracy w Instytucie Łączności, pracując nadal na połowie etatu w Politechnice Warszawskiej. Z Instytutem Łączności związany był do momentu swej przedwczesnej śmierci. Przez pięć lat kierował Zakładem Transmisji Danych, przemianowanym w 1975 r. na Zakład Teleinformatyki. Równolegle był m.in. koordynatorem prac naukowo-badawczych w ramach problemu węzłowego „Rozwój jednolitej sieci telekomunikacyjnej państwa — systemy i urządzenia”. Szczególnie dużo wagi przywiązywał do badań naukowych tzw. magistrali teleinformatycznej. Była to sieć doświadczalna z komutacją pakietów z trzema węzłami komutacyjnymi w Warszawie, Gdańsku i w Katowicach.

Na początku lat osiemdziesiątych wybrany został członkiem korespondentem Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. W ostatnich dwóch latach swego życia piastował stanowisko sekretarza naukowego Instytutu Łączności, a także wiceprzewodniczącego Rady Naukowej tego Instytutu.

Profesor Stanisław Dymowski był autorem kilkudziesięciu prac naukowych. Są to prace oryginalne z zakresu szeroko pojętej telekomunikacji, zarówno teoretyczne, jak i laboratoryjne. Część z nich zamieszczona została w „Rozprawach Elektrotechnicznych” PAN oraz w „Archiwum Elektrotechniki” PAN. W pracach teoretycznych profesor Dymowski koncentrował się na zagadnieniach teorii sygnałów, a w szczególności na metodach takiego przekształcania sygnałów cyfrowych, które umożliwiają optymalne dopasowanie transmitowanych sygnałów do kanału przesyłowego. Był również tłumaczem trzech książek zagranicznych z zakresu telekomunikacji, wydanych przez WNT.

Ważnym nurtem działalności profesora Stanisława Dymowskiego była jego praca dydaktyczna na Wydziale Łączności Politechniki Warszawskiej. Oprócz prowadzenia wykładów był promotorem kilku rozpraw doktorskich.

Za swą działalność dydaktyczno-wychowawczą oraz osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej był wielokrotnie wyróżniany nagrodami. Jego śmierć jest bolesną stratą dla polskiej telekomunikacji.

Ważnym nurtem działalności profesora Stanisława Dymowskiego była jego praca dydaktyczna na Wydziale Łączności Politechniki Warszawskiej. Oprócz prowadzenia wykładów był promotorem kilku rozpraw doktorskich. Za swą działalność dydaktyczno-wychowawczą oraz osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej był wielokrotnie wyróżniany nagrodami. Jego śmierć jest bolesną stratą dla polskiej telekomunikacji.

Dzięki...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...